

چه خانوادگی خوبی!

هر کجای دنیا که بروید، زندگی خانوادگی از یک پدر و مادر و بچه ها تشکیل می شود. ما هم یک خانواده هستیم و خیلی خوش حالیم که بابا بزرگ و مادر بزرگمان نزدیک ما زندگی می کنند.

اگر کم کم همه ی هنرهای
زندگی را از مادر یاد
بگیریم، هیچ وقت در
آینده آه نمی کشیم و «ای
وای چقدر حیف شد!»
نمی گویم.

بابا بزرگ داشتن
یک شانس
بزرگ است. من
چیزهای زیادی
از او یاد می گیرم.